

vilde komme til at bære. Men dette er, i Særdeleshed ved overordentlige Byrder, der kun blive anlagte for eengang, i mine Tanker en Feil, der meget let opprækker Misfornoielse, naar den Enkelte ikke let selv kan regne efter om det, hvad han betaler, er, hvad han bør udrede, og naar han ikke har nogen egentlig Norm for at sammenligne den Andeel, der falder paa ham med hvad der falder paa hans Nabo. Der er altsaa, og jeg kommer tilbage hertil, foruden Udkastets og det ærede Medlems Systemer, af Udvalget egentlig opstillet to Forslag, men som dog deri stemme overeens, at man vil, at Geistligheden, med Hensyn til den Embedsjord, som ligger til Præstegaardene, skal beskattes gjennem den Krigsskat, som lægges paa Hartkornet overhovedet, og at alle Geistlighedens øvrige Indtægter skulle beskattes gjennem den Krigsskat, som skal falde paa Gagerne. Majoriteten og Minoriteten ere uenige deri, om den hele Stat der skal lægges paa Hartkornet, ogsaa skal ramme Geistlighedens Embedsjord eller om kun $\frac{2}{3}$ af Staten skal paalægges den; jeg for min Deel kan ikke nægte, at jeg ved de paafaldende Uligheder, som ere blevne paaviste idag, at kunne resultere i enkelte Tilfælde af den af Majoriteten foreslaaede Beskatningsmaade, og der noget vilde kunne modificeres og lattes, naar man gik ind paa Minoritetens Forslag, er bleven mere tilbøielig til at gjøre det. Jeg vil idetmindste derfor oppebie hvad der videre fra Forsamlingen vil blive anført for og imod det ene eller det andet Forslag, indtil jeg for mit Vedkommende bestemmer mig, og dersom Afstemningen ikke med Hensyn til denne Paragraph finder Sted idag, vil jeg nærmere conferere med mine Colleger i Udvalget, for at erfare deres Formening i denne Henseende, om de, som høre til Majoriteten, skulde have mere Betænkelse end jeg, ved at træde over til Minoritetens Forslag.

Cultusministeren: Jeg skal ikke opholde Forsamlingen længe, idet jeg ikke troer i dette Øieblik, atter at burde gaae ind paa Sagen i Almindelighed og komme tilbage til hvad jeg før udviklede; men jeg troer dog ikke at burde tilbageholde en Bemærkning med Hensyn til en Dyring af den ærede Ordfører, som,

hvis den var rigtig, stærkt vilde ramme det Argument, jeg i mit foregaaende Foredrag især brugte ved Udvalgets Forslag, nemlig at det indførte en ganske særdeles ulige Beskatning. Den ærede Ordfører synes at antage noget nær, at den samme Ulighed i Beskatningen finder Sted efter Udkastet; men det er ingenlunde Tilfældet paa den Maade, som den ærede Ordfører antydede. Den Ulighed, jeg klager over, er den tilfældige Ulighed, at en Mand i et lille Embede paa Grund af et stort Præstegaards-Hartkorn kan komme til at betale en ligesaa stor Skat eller endog saa en større, end den Mand i et større Embede, som havde mindre Hartkorn. Den Ulighed derimod, som den ærede Ordfører yttrede ogsaa kunde følge af Udkastets Bestemmelse, det er simpelthen den Ulighed, som finder Sted ved alle Embedsmænds Ansættelse til Krigsskat, en Ulighed, som følger af den valgte Scala. Naar jeg sagde, at en Præst, hvis Kalds Reguleringssum var 1032 Rbd., eller, med Tillæg af 10 pCt., 1135 Rbd., efter Udkastet vilde komme til at betale i fuld Krigsskat 32 Rbd., og en Anden, hvis Kalds Reguleringssum var 1678 (1845) Rbd., derimod 93 Rbd., da er dette ikke en særlig Mangel paa Ligelighed ved deres Beskatning som Geistlige, men det er en Ulighed, der vil indtræffe ved ethvert Par Embedsmænd, hvoraf den Eine har 1135 Rbd. og den Anden 1845 Rbd. Om de Spring i Scalaen, hvoraf dette følger, er hensigtsmæssigt, er en ganske anden Sag. Hvis man vil anvende den af Udvalget foreslaaede Scala, vilde den første Præst komme til at betale i Krigsskat lidt over 18 Rbd. og den 2den 40 Rbd., altsaa endnu en, sjøndt mindre, Ulighed i Forholdet imellem Skat og beskattet Gjenstand, men en Ulighed, som atter følger af den Scala, som man i det Hele har anset for rigtig der, hvor man ganske kunde overse den hele samlede Indtægt og altsaa ikke forstyrredes af noget Tilfældigt, en tilfattet og beregnet Ulighed. Men den Ulighed, som jeg antydede, er den uforudseelige og tilfældige Ulighed, hvorved Skatten bliver ganske anderledes end man har beregnet, hvorved der imellem 2 Embedsmænd opstaaer et ganske andet Forhold i Beskatning end det tilfattede.